

Trafikskadenämnden

Referat 2-2018

Fråga om tillkommande ersättning för bestående men efter en försämring och om förbehåll

En skadad har bedömts ha rätt till tillkommande ersättning för bestående men enligt mellanskillnadsmodellen samt rätt till omprövning vid en medicinsk försämring utan väsentlighetskravet som följer av lag.

Invaliditetsgraden hade vid tidigare nämndprövningar fastställts till först 29 procent (för bland annat skada på höger fot motsvarande fem procents invaliditet och en högersidig ögonskada motsvarande tolv procents invaliditet) och sedan till 32 procent på grund av att den högersidiga fotskadan försämrades 2010. För försämringen förordade nämnden en tillkommande ersättning enligt mellanskillnadsmodellen för höjningen från 29 till 32 procent om 25 400 kr med beaktande av den skadades ålder vid försämringen (34 år) och prövningsårets tabellbelopp.

Därefter konstaterades att den högersidiga ögonskadan hade försämrats 2005 (då NN var 29 år) samt att invaliditetsgraden för ögonskadan skulle höjas från 12 till 13 procent och den totala invaliditetsgraden från 32 till 33 procent.

Bolaget gjorde gällande att NN skulle ersättas med skillnaden mellan de livsvariga ersättningsbeloppen för 29 och 30 procent från den 1 januari 2005 (då han var 29 år) vilket motsvarar 9 300 kr och därutöver med skillnaden mellan de livsvariga beloppen för 32 och 33 procent från den 1 januari 2010 (då han var 34 år) vilket motsvarar 9 100 kr.

När det är fråga är om att bestämma vilken ersättning som ska utgå p.g.a. en ny skadeföljd eller försämring ska en tillkommande ersättning förordas som utgör skillnaden mellan de vid prövningsåret aktuella ersättningsbeloppen för den tidigare och den nya invaliditetsgraden – båda beloppen utifrån den skadelidandes ålder vid försämringstidpunkten. Den tillkommande ersättningen kompenserar även för åren mellan tidpunkten för den ursprungliga invaliditeten och tidpunkten för den högre invaliditeten.

Skillnaden mellan de vid prövningsåret aktuella ersättningsbeloppen för NNs tidigare invaliditetsgrad 32 procent och den nya invaliditetsgraden 33 procent utifrån hans ålder vid försämringstidpunkten den 1 januari 2005 kan beräknas enligt följande två räkneexempel:

1. Skillnaden mellan årets ersättningsbelopp för invaliditetsgraden inklusive försämringen av höger fot, d.v.s. 32 procent, och den nya invaliditetsgraden inklusive försämringen av ögonskadan, d.v.s. 33 procent, utifrån NNs ålder när ögonskadan försämrades den 1 januari 2005 (29 år) blir följande.

29 år 33 % enligt prövningsårets tabellbelopp:	308 200 kr
29 år 32 % enligt prövningsårets tabellbelopp:	- 298 700 kr
Skillnad	= 9 500 kr

2. Den tillkommande ersättningen kan också beräknas som skillnaden mellan årets ersättningsbelopp för invaliditetsgraden inklusive försämringen av höger fot, d.v.s. 32 procent, och den nya invaliditetsgraden inklusive försämringen av ögonskadan, d.v.s. 33 procent, utifrån NNs ålder när den fotskadan försämrades den 1 januari 2010 (34 år).

Trafikskadenämnden

34 år 33 % enligt prövningsårets tabellbelopp:	294 500 kr
34 år 32 % enligt prövningsårets tabellbelopp:	- 285 400 kr
Mellanskillnad	= 9 100 kr

Vid en beräkning bör NN dessutom kompenseras för att invaliditetsgraden från den 1 januari 2005 till den 1 januari 2010, d.v.s. från 29 till 34 års ålder, höjdes från 29 till 30 procent invaliditet vilket den ovanstående beräkningen inte beaktar.

29 år 29 % enligt prövningsårets tabellbelopp:	270 600 kr
34 år 29 % enligt prövningsårets tabellbelopp:	- 258 700 kr
Skillnad	= 11 900 kr
29 år 30 % enligt prövningsårets tabellbelopp:	279 900 kr
34 år och 30 % enligt prövningsårets tabellbelopp:	- 267 600 kr
Skillnad	= 12 300 kr

$$12\,300 - 11\,900 = 400 \text{ kr}$$

$$9\,100 + 400 = 9\,500 \text{ kr}$$

Den tillkommande ersättningen blir densamma enligt de båda räkneexemplen, nämligen 9 500 kr.

För bestående men för förvärrade ögonbesvär bör NN få en tillkommande ersättning med 9 500 kr. I beloppet ingår, förutom ersättning för men, ersättning för anspänning i daglig livsföring.

Eftersom det enligt bolagets medicinska rådgivare finns risk för sekundärt glaukom i framtiden bör NN ges rätt att få ärendet omprövat i frågan om ersättning för lyte och bestående men vid en medicinsk förändring (d.v.s. en omprövningsrätt utan det lagstadgade väsentlighetskravet). För sådan omprövningsrätt kan regler om preskription bli tillämpliga.

(Dnr 2181-2017)